

عنوان مقاله:

پیش بینی کیفیت زندگی بر اساس خودشفقت ورزی و حل مسئله اجتماعی در مادران کودکان مبتلابه طیف اتیسم شهر کرمانشاه

محل انتشار:

همایش خانواده، اختلال اتیسم و چالش های همراه (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

پیام ورعی - کارشناسی ارشد روانشناسی، دانشگاه رازی کرمانشاه

سبا پورداد - کارشناسی ارشد روانشناسی، دانشگاه رازی کرمانشاه

زهرا میرشمسی - کارشناسی ارشد روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد یزد

خلاصه مقاله:

اتیسم نوعی اختلال رشدی در کودکان است و تاثیر عمده ای بر روی والدین به خصوص مادران دارد بنابراین پژوهش حاضر باهدف بررسی رابطه کیفیت زندگی مادران کودکان مبتلابه اختلال طیف اتیسم با خودشفقت ورزی و حل مسئله اجتماعی انجام پذیرفت. به این منظور از کلیه مادران کودک مبتلابه اتیسم شهر کرمانشاه به تعداد 168 نفر در نیمه اول سال 1397 که در مرکز اتیسم استان پرونده داشتند. 130 نفر به عنوان نمونه با روش در دسترس انتخاب شدند. ابزارهای پژوهش شامل پرسشنامه کیفیت زندگی سازمان بهداشت جهانی، پرسشنامه تجدیدنظر شده حل مسئله اجتماعی و پرسشنامه فرم کوتاه خودشفقت ورزی بودند. برای تحلیل داده ها از تحلیل رگرسیون گام به گام استفاده شد. یافته ها نشان داد که به ترتیب اهمیت خود قضاوتی، ویژگی مشترک، سبک منطقی، ذهن آگاهی، جهت گیری منفی، بیش همانندسازی و سبک اجتنابی قادر به پیش بینی 60 درصد از تغییرات کیفیت زندگی است. بنابراین با تقویت خودشفقت ورزی و به کارگیری راهبردهای مثبت حل مسئله اجتماعی میتوان کیفیت زندگی را در مادران کودکان مبتلابه اختلال طیف اتیسم افزایش داد.

کلمات کلیدی:

اتیسم، خودشفقت ورزی، کیفیت زندگی، مادران، مسئله اجتماعی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/919000>

